Stíny na duši - František Sahula

```
D                 A
Nejen z piva jsem nebetyčně hloupej,
Hmi                        G
a nekoukám moc do zrcadla, když si holím tvář.
Ranní tupej obličej, na rozum tolik skoupej,
postrádá totiž myslitelů zář.
Civím do zrcadla a nikdo netuší, a nikdo netuší, a nikdo netuší.
Když máchám žiletkou, srdce se mi rozbuší, a proč si zpívám tenhle refrén.

D               A                Hmi             G
Moje zrcadlo má stíny na duši, a nikdo netuší, a nikdo netuší,
D              A
že v noci píšu hořčicím na víčko ...
Hmi                    G
Trochu jsem zhloupnul, ale jen maličko.

Kvůli ženskejm jsem několikrát šílel,
a chtěl ze světa odejít na nekonečnej výlet,
s hlínou pod hlavou neznat návratu,
než jsem prokouk žití podstatu.
Radši koukám do zrcadla, a nikdo netuší, a nikdo netuší, a nikdo netuší.
Když máchám žiletkou, srdce se mi rozbuší, rozhodně si s ní nepodříznu žíly.

Moje zrcadlo má stíny na duši ...

D                 A
Svět není černej, ani bílej,
Hmi               G
jen někdy nechává stíny na duši.
Všichni se ženou za pochybeným cílem,
pochybenou cestou, do poslední míle.
Radši koukám do zrcadla, a nikdo netuší, a nikdo netuší, a nikdo netuší.
Když máchám žiletkou, srdce se mi rozbuší.

Do smrti si budu zpívat tenhle refrén !
```